

Forfatter: Drachmann, Holger

Titel: SKIPPEREN SYNGER

Citation: Drachmann, Holger: "SKIPPEREN SYNGER", i Drachmann, Holger: *Samlede poetiske Skrifter*, 1906-1909, s. 124. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-drachmann01-shoot-workid64575.pdf> (tilgået 19. april 2024)

Anvendt udgave: Samlede poetiske Skrifter

SKIPPEREN SYNGER

Ved Børsen lægger jeg Skuden ind,
I Svendborg staar ellers min Vugge,
Det bedste er en strygende Medbørsvind,
Og saa at høre Glaslærken klukke.

Forstaar sig til Maade, og ikke for tidt
Og aldrig, naar det kniber for Skuden:
Dorthea gaar forud, saa kommer Akkevit;
Hvad var jeg vel min *Dorthe* foruden?

Næven paa Roret og Skøderne klar,
Se det er min Lektie paa Vandet;
Naar det kuler: en Skraa, i Stille: en Cigar,
Saa kan Fanden tage Lektierne paa Landet.

125

Vorherre han hjælper! - og naar han ikke vil,
Saa kan det ogsaa være det samme;
Et Reb eller to, saa lade vi støa til
Og slippe vel som oftest uden Skramme.

Man skal klare for sig selv som en ærlig Gut. -
Den gamle der oppe bag Skyen
Han har nok at bestille og sjældnen en Minut
Til overs for en Skipper fra Fyen.

Men naar jeg nu sejler saadan sagtelig hen
Og Vinden fløjter som en Finke,
Saa kan det nok falde, at jeg tænker mig der hen
Ved en rødmalet Dør med en Klinke.

Og saa trykker jeg paa Klinken og Døren gaar op,
Og der sidder En og strikker paa en Trøje,
Og det er min Tøs, og hun skænker i min Kop,
Og hun kysser mig og deler min Køje.

En Skude paa Vandet, i Havnen en Tøs
(Og *Dorthe* hedder begge med Ære).
Den ene ligger klar, naar den anden faar: Adjøs!
Se saadan skal en Skipper*dorthe* være.

Ved Børsen lægger jeg Skuden ind,
I Svendborg fortøjer jeg hos Mutter.
Skuden skænker Penge, naar Vorherre skænker Vind,
Men Tøsen kan skænke mig Gutter.

Og derfor er jeg glad, og derfor er jeg frisk
Og frejdig, som en Skipper kun kan være, -
En Krabbe er dog aldrig saa god som en Fisk,
Om Fisken ogsaa lugter lidt af Tjære.